

Kotva

*Zimní občasník Sociálně terapeutické dílny Kotva * 2024 * č. 57*

***Na světě nejsou nejkrásnější
věci, ale okamžiky.***

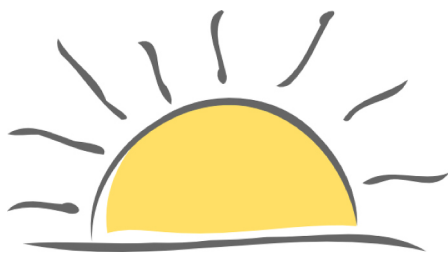
**Charita
Strážnice**

Pohlazení po duši

Každý den najdi něco krásného: „Když se ráno probudím, jsem rozhodnutý zahlédnout něco krásného. Rozhlížím se po okolním světě, dokud nemám důvod říci: Tak tohle, tohle je opravdu krásné.“ „Dělám to celá léta, a svět mě nikdy nezklamal, vždycky mi ukáže něco nádherného. Zrovna tuhle jsem seděl a sledoval východ Slunce – ne tak, že bych se jen podíval na oblohu a ocenil svítání, opravdu jsem sledoval celý proces, který trval více než hodinu. Nejdřív začalo nebe jemně zářit, a pak Slunce vykouklo nad obzorem. Slyšel jsem, že ptáci začínají zpívat. Nejprve jenom pár, a pak celý sbor ptáků, všichni trylkovali a zpívali. Sledoval jsem, jak se stáhly noční stíny, a pak jsem na tváři ucítil teplo slunce. Bylo to neuvěřitelné!“

Z knihy Příběhy štěstí, Will Bowen

vybrala Šárka.

Projekt Podpora vybraných služeb sociální prevence na území Jihomoravského kraje reg. číslo CZ.03.02.01/00/22_003/0000319 je spolufinancován z Evropského sociálního fondu plus a rozpočtu JMK. Činnost organizace je také finančně podporována Městem Strážnice, ORP Veselí n/Mor. a ORP Kyjov.

Děkujeme Vám!

U šálku čaje...

Zeptali jsme se Elišky, pracovnice Kotvy:

Jaké roční období se ti nejvíce líbí?

Nejraději mám jaro, kdy se všechno probouzí po dlouhé zimě. Venku se otepluje, všechno kvete a mě to naplňuje optimismem a pozitivní náladou.

Posloucháš ráda hudbu? Pokud ano, čím tě obohacuje?

Ráda poslouchám hudbu při nějaké činnosti např. při domácí práci, tvoření nebo jen tak po náročném dni. Díky hudbě se dostanu do jiné nálady a cítím se víc nabitá energií.

Na co ze svého dětství nejraději vzpomínáš?

Často vzpomínám na prázdniny, které jsme pravidelně trávili u babičky a dědy. Ti se nám hodně věnovali, většinu dne jsme běhali po venku, na zahradě a na hřištích. Při špatném počasí jsme s dědou stavěli vláčky z modelové železnice nebo hráli různé společenské hry, např. hokej s mincemi na dřevěné desce – šmrnc.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Když je čas, tak ráda tvořím, šiju, učím se háčkovat, nebo si přečtu zajímavou knížku. Teď moc prostoru na koníčky nemám, protože většinu volného času věnuji rodině a hlavně dětem. Často hrajeme společenské hry, jezdíme na výlety a podnikáme různá dobrodružství.

Co ti přinesla práce v Kotvě?

Kromě nových pracovních zkušeností jsem tady získala nová přátelství a poznala jsem spoustu úžasných lidí.

Za rozhovor děkuje šéfredaktorka Šárka

Bylo nebylo...

Výlet do Kozojídek

Dne 7.10. jsme si udělali výlet s STD Kotva do Kozojídek. Jeli jsme autobusem, jelo nás celkem 15 klientů a 5 pracovníků. Po vystoupení z autobusu nás už čekala naše bývala asistentka v STD Kotva Aneta Davidová, aby nám pověděla o historii obce. Potom jsme se šli podívat na kapli sv. Martina, která byla posvěcena v roce 1971, také je zde pomník padlým na místním hřbitově a několik kamenných křížů v obci a okolí.

Potom jsme se šli podívat na obrazy Karla Benedíka, akademického malíře (1923-1997). Maloval hlavně portréty, krajinomalbu a slovácké lidové kroje. Někteří klienti si udělali i nějaké fotky. Potom nás Aneta provedla nově zrekonstruovanou knihovnou. V knihovně probíhá také plno akcí pro děti, např. pálení čarodějnic, Mikuláš, noc s Andersenem, Velikonoce. Také jsme se šli podívat na výstavu ovoce a zeleniny od místních zahrádkářů a historickou sušárnu na sušení tabáku.

Na výstavě byly krásné ukázky ovoce a zeleniny od místních pěstitelů. Výpěstky doplňovaly výtvarné práce od dětí z místní ZŠ. Nakonec na nás čekalo to nejlepší. Opékání špekáčků ve sklepě u Anety, kde na nás už čekal Anetin tatínek s malým Vítečkem. Víteček byl hodný, i od děvčat se nechal pochovat. Než jsme přišli do sklepa, pan David už zapálil oheň v krbu, abychom hned mohli začít opékat špekáčky. Povíдали jsme si mezi sebou své zážitky a na někoho zbyl ještě jeden špekáček navíc.

Čas nám rychle ubíhal, rozloučili jsme se s Anetou, malým Vítečkem a tatínkem. Šli jsme na autobus a rozjeli se ke svým domovům. Byl to moc hezký výlet, počasí vyšlo. A jestli nám to vyjde, příští rok si tento hezký výlet určitě zopakujeme.

Beseda o duševním zdraví

V úterý 26. listopadu byla v Kulturním domě ve Strážnici Beseda o duševním zdraví. Hlavním hostem byl Martin Fojtíček, zakladatel neziskové organizace Ledovec, která pomáhá lidem s duševním onemocněním. Dále zde byla paní Barbora Chrudinová jako rodinný příslušník s vlastní zkušeností. Vyprávěla příběh své dcery, u níž se během dospívání projevilo duševní onemocnění. Beseda byla hodně zajímavá. Mohli jsme se jich zeptat i na různé zkušenosti, co mají s lidmi s duševním onemocněním. Dozvěděli jsme se zase něco nového.

Beseda o bezpečnosti na internetu

Ve čtvrtek 5. prosince nám pan poručík Zámečník z Policie ČR udělal zajímavou besedu o bezpečnosti a rizicích na internetu. Zejména nás varoval před podvodníky a jejich fintami, pomocí nichž okrádají důvěřivé lidi.

Vánoce se blíží...

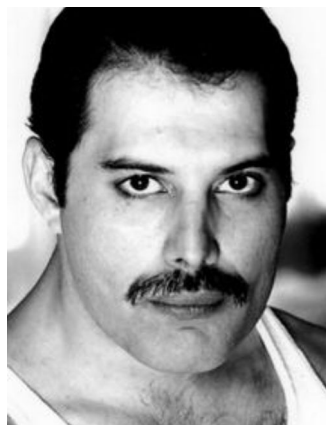
Skldili jsme úrodu, poryli zahrádku a zazimovali zahradní domek. Letos jsme si nazdobili vánoční stromek dřívě, abychom si ho více užili, a taky si připomínáme adventní dny na jednom z věnců, které jsme sami v dílně vyrobili (foto na obálce).

Sepsali Veronika, Šárka a Petr H.

Ohlédnutí za velikány

Freddie Mercury

Freddie Mercury, rodným jménem Farrokh Bulsara, byl zpěvák, skladatel a producent. Narodil se 6. 9. 1946 na ostrově Zanzibar a v roce 1954 začal chodit na misijní školu, kterou vedly řádové sestry. Protože jeho otec byl státním zaměstnancem (pracoval pro britskou vládu) a často cestoval, dostal se Freddie do Indie, kde ještě týž rok studoval na anglické internátní škole St. Peter's v Panghani blízko Bombaje. Tady mu spolužáci začali říkat Freddie. Začal se věnovat sportu (box a stolní tenis, ve kterém zvítězil ve školním přeboru) a na škole založil skupinu The Hectics. Dalším jeho koníčkem bylo výtvarné umění. Začal se učit na klavír a vystupoval ve školních divadelních představeních. Vystudoval Ealing College of Art, kde roku 1969 dostal diplom v oblasti grafiky. Jeho hudebním idolem se stal

tehdy Jimmy Hendrix. Po absolvování školy krátce působil v londýnské skupině Ibex (textař, zpěvák), kde hráli mimo Tima Staffella také Roger Taylor a Brian May. Živil se prodejem děl studentů školy a později oblečení na tržišti v Kensingtonu. Roku 1970 odešel ze skupiny a krátce zpíval ve skupině Sourk Milk Sea. V dubnu 1970 společně s Brianem Mayem a Rogerem Taylorem založil skupinu Queen. Baskytarista John Deacon byl do souboru vybrán až jako 4. v pořadí. První koncert skupiny se uskutečnil v Londýně 19. února 1971 a 13. července 1973 vyšlo první LP pojmenované jen názvem skupiny jako Queen. Už druhé LP Queen II, které vyšlo v březnu 1974, se stalo 5. nejprodávanejším albem v Británii a další album (Sheer Heart Attack - listopad 1974) bylo dokonce druhé. 21. 11. 1975 vyšlo LP A Night at The Opera se skladbou Bohemian Rhapsody, ve které sbory byly nahrány postupným navršením 180 hlasů a kytara potom působí jako zvuk orchestru. O 10 dnů později se singl Bohemian Rhapsody dostal na 1. místo britské hitparády, kterou vedl celých 9 týdnů. (Podruhé po Mercuryho smrti v r. 1991 a výtěžek z prodeje byl věnován na výzkum léčení nemoci AIDS).

Na počátku 80. let si extravagantní Freddie přestal lakovat nehty na černo, oblékat se do saténu, a nechal si narůst knírek, ale oblečky střídal dál. 30. 6. 1980 vyšlo LP The Game, které se stalo nejprodávanejším albem v USA. 13. 7. 1985 bylo dvacetiminutové vystoupení Queen na londýnském koncertě Live Aid, který přenášelo 12 satelitů pro 1,6 miliard televizních diváků na celém světě. Na koncertu vystoupili i Paul McCartney, Eric Clapton, David Bowie, Madonna, U2, Who, Sting a další hvězdy hudebního nebe. Kolem roku 1989 se začalo veřejně spekulovat o Mercuryho špatném zdravotním stavu. Fyzicky i psychicky unavený Freddie ještě v únoru 1991 natočil se skupinou album Innuendo (1. v Británii a 30. v USA). Nakonec Freddie Mercury přiznal, že je pozitivní na virus HIV a 24. 11. 1991 ve věku 45 let zemřel na zápal plic v důsledku AIDS.

20. 4. 1992 na stadionu ve Wembley proběhl ceremoniál pro uctění památky Freddieho Mercury pro více než miliardu televizních diváků. Roku 1995 bylo vydáno poslední studiové LP Made In Heaven s několika vokálními záznamy natočenými před Freddieho smrtí.

Podle internetu připravila Marta

Vařili jsme...

Suchary z bílků

Potřebujeme 4 bílky, 12 dkg mletého cukru, 12 dkg hladké mouky, 10 dkg ořechů. Ušleháme bílky s cukrem, přidáme mouku a ořechy a dáme do srncího hřbetu upéct. Je lepší dělat najednou dvě a více dávek. Po vychladnutí nakrájíme na tenké plátky a sušíme v troubě na suchary.

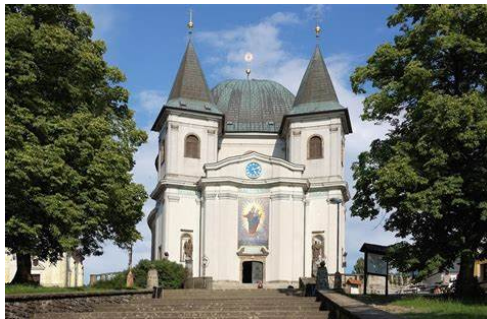
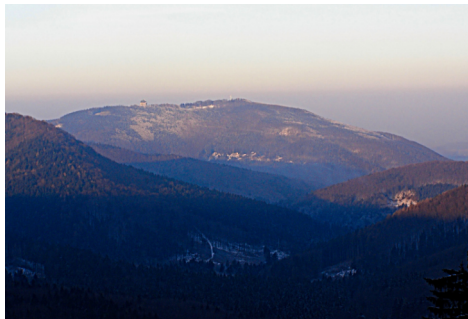

Tipy na výlet

Poutní areál Svatý Hostýn

Hostýn je nejnavštěvovanějším poutním místem na Moravě a po Velehradě také nej památnějším. Dominantním objektem celého Hostýna je poutní Bazilika Nanebevzetí Panny Marie (dostavěná roku 1748) se sochou Panny Marie. Bazilika je obklopena kaplemi. Na počátku schodiště, které vede až k Bazilice, je Vodní Kaple s vývěrem zázračné vody. Památkově velice cenná je Jurkovičova křížová cesta s Köhlerovými mozaikami. Poslední zastavení cesty (Kruhová Kaplička u Božího Hrobu) je v blízkosti lesního hřbitova. Na vyšším vrcholu je 15 metrů vysoká rozhledna s 59 železnými schody. Vedle rozhledny stojí větrná elektrárna. Hostýnské Vrchy, pojmenované podle památné hory Hostýn, jsou výběžkem Moravskoslovenských Karpat a tedy i západní částí Vsetínských vrchů. Horu Hostýn tvoří dva vrcholy, vyšší je severní s rozhlednou a větrnou elektrárnou (736m) a poutní chrám a řeholní dům leží na západním vrcholu (718m). Četné archeologické průzkumy prokázaly osídlení Hostýna již ve starší době kamenné.

Navštívila a podle internetu sestavila Iveta

Smích léčí

„Kam jdete?“ „Do lesa.“ „Na hon?“ „Ne, na houby.“ „A proč máte sebou pušku?“ „Kvůli zmijím.“ „Vy chcete střílet na zmije?“ „To ne, ale četl jsem, že když člověka kousne zmije, má se vypálit rána.“

Povídají si dva psi: „Mně říkají Rexi a tobě?“ „Mně říkají k noze!“

Jeden chameleon říká druhému: „Mě to tady už s tebou nebaví. Jdu pryč.“ Druhý řekne: „Počkej, já se změním.“

Včera jsem vylila na svého psa odstraňovač skvrn. Teď ho nemůžu najít.

Kuriozity: Luray Caverns

Jeskynní komplex Luray Caverns v americké Virginii ohromuje nejen svou rozlehlostí, ale především zvuky, které se z něj ozývají. V roce 1956 se do spleťtých chodeb lemovaných stalaktity a stalagmity vydal místní obyvatel Leland Sprinkle se svým pětiletým synkem, a aby chlapci výlet ozvláštnil, bouchal do krápníků malou gumovou paličkou. Všiml si tak zvláštní akustiky, jež uvnitř vápencových komor panuje, což ho přivedlo na myšlenku instalovat tam hudební nástroj. Tzv. Velké krápníkové varhany, jež sám navrhl a postavil, se rozkládají na ploše 14 164 metrů čtverečních a ve skutečnosti se jedná o bicí nástroj: jednotlivé klávesy totiž ovládají drobná kladívka, která různou silou rozvibrují krápníky a vytvářejí tím jemnou melodii. Varhany jsou opatřeny desítkami metrů elektrických kabelů a vyžadují pravidelnou údržbu.

Vybral Petr H.

Vybrala Eliška B.

Poslání sociálně terapeutické dílny Kotva: STD Kotva nabízí pomoc lidem s duševním onemocněním, kteří vlivem nepříznivé životní situace nemají možnost zařazení na otevřeném ani na chráněném trhu práce. Prostřednictvím každodenní pracovní činnosti podporujeme dodržování stanovených pravidel dané služby, posílení, obnovení a rozvíjení jejich schopností i dovedností, začleňování se do kolektivu a tak jim pomáháme k zapojování se do běžného života. Zapojení uživatelů rovněž snižuje riziko jejich dalších hospitalizací. Je určena osobám ve věku 16 až 64 let, žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Zásady služby, kterými chceme kvalitu služby dosahovat: podporujeme důstojnost uživatelů, k uživatelům přistupujeme individuálně, zachováváme zásadu bezpečí, podporujeme uživatele v samostatnosti, soběstačnosti a sebedůvěře. Informace: služba je poskytována zdarma. Kontakt pro zájemce: tel. **733 741 845, 737 918 165**

Vydává: Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice, nákladem 300 ks jako občasník. Ročník 16, prosinec 2024, č. 57.
Adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice. Šéfredaktorka: Šárka, redakční rada: kolektiv uživatelů STD Kotva.
Zodpovídá: Bc. Jana Maňáková, e-mail: kotva@straznice.charita.cz, web: www.straznice.charita.cz Neprodejné.